

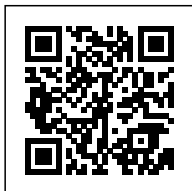
PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VII. volební období

1074/1

**Stanovisko vlády k návrhu poslance Karla Fiedlera na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 192/2012 Sb., kterým se mění zákon
č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů
(zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další
související zákony**

Doručeno poslancům: 20. dubna 2017 v 15:22

STANOVISKO VLÁDY

**k návrhu poslance Karla Fiedlera na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 192/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách
a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších
předpisů, a další související zákony
(sněmovní tisk č. 1074)**

Vláda na své schůzi dne 19. dubna 2017 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 192/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a vyslovila s tímto návrhem zákona **nesouhlas**, a to z následujících důvodů:

1. Podle názoru vlády odlišné zdanění stejného druhu příjmu, kterým je úrokový příjem z dluhopisů, podle toho, kdy byly dluhopisy emitovány nebo zda je poplatník osobou spojenou s emitentem anebo zda je vlastník těchto dluhopisů osobou spojenou s takovým poplatníkem, neodpovídá ústavní zásadě rovnosti v právech a povinnostech, kterou by měl náš právní řád respektovat. Navržená právní úprava tuto nerovnost neodstraňuje, nýbrž zavádí pro úrokové výnosy z dluhopisů emitovaných před 1. lednem 2013 dvojí způsob zdanění, kdy dani z příjmů budou podléhat pouze ty příjmy, kdy poplatník je osobou spojenou s emitentem dluhopisu anebo osobou spojenou s takovýmto poplatníkem.
2. Kromě toho vláda upozorňuje na to, že nově stanovená daňová povinnost by byla, jak pro osobu odpovědnou za srážku daně, tj. plátce daně, kterým je v daném případě emitent dluhopisu, tak pro správce daně, v praxi nespravitelná, a to s ohledem na vazby mezi spojenými osobami, které by bylo nutno posuzovat, a to vzhledem ke značnému rozsahu tzv. spojených osob vymezenému zákonem o daních z příjmů. Návrh zákona přitom nestanoví pro poplatníka žádnou oznamovací povinnost vůči plátcovi, pro kterého by bylo značně složité a nadměrně zatěžující tyto vazby zjišťovat. Vzhledem

k tomu, že plátce sráží daň pod vlastní majetkovou odpovědností, by se tak často dostával do neřešitelného postavení.

3. Je nutné rovněž upozornit na to, že navržená úprava při určování toho, na koho v ní stanovený režim zdanění dopadne v části, ve které dopadá i na poplatníka, který je spojenou osobou s jiným poplatníkem, který je spojenou osobou s plátcem daně, vychází z nestandardního řešení, neboť v zákoně o daních z příjmů tento vztah obecně nespadá pod ustanovení § 23 odst. 7, který vymezuje pojem tzv. spojené osoby, a navržená úprava tak jde nad rámec tohoto ustanovení. Toto rozšíření by vedlo jednak k nekonzistenci uvnitř daně z příjmů a jednak k nejistotě vyplácejícího subjektu – plátce daně. Návrh by tedy uložil plátcovi daně povinnost, kterou by objektivně nebyl schopen ve všech případech splnit.
4. V neposlední řadě vláda konstatuje, že návrh zákona nerespektuje důležitou zásadu tvorby právních předpisů, a to požadavek na srozumitelnost a přehlednost právní úpravy pro její adresáty. Toto pochybení spočívá v legislativně technickém zpracování návrhu zákona, který předkladatel zvolil. Změna ve zdaňování úrokových výnosů z dluhopisů má být provedena novelizací přechodných ustanovení k novele zákona o daních z příjmů obsažených v zákoně č. 192/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Uvedený postup přijetí poměrně zásadní právní úpravy s dopadem na větší okruh adresátů není zcela vhodný, a to z hlediska zachování jejich právní jistoty, jakož i z hlediska požadavku kladeného na tvorbu právních předpisů spočívajícího v zajištění přehlednosti právního řádu. V daném případě ani z názvu zákona nevyplývá, že dochází k zásadní změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmu, ve znění pozdějších předpisů, což odporuje výše uvedenému principu přehlednosti a srozumitelnosti právního řádu. Byť je předkladatelem zvolený postup formálně možný, vláda by v daném případě vzhledem k výše uvedeným argumentům upřednostnila přijetí navrhované změny formou přímé novelizace zákona o daních z příjmů.